

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	240 Lei.		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	120 „			
Pe un pătrar de an	60 „			
Un număr	5 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		300 Lei.		

NOTĂ OFICIALĂ.

Nr. 2959 E. 1933.

Spre orientarea preoțimei noastre se comunică în copie adresa Nr. 51177 a Min. Instr., Cultelor și Artelor, Direcțiunea Contabilității și controlului financiar.

Ministerul de Finanțe prin adresa Nr. 15694/1933 ne-a încunostiințat, că în exercițiul 1933—34 va face operațiuni de compensări între drepturile stabilite asupra exercițiului 1932 cari figurează în statele nominative conform art. 38 din Legea Contabilității Publice și între debitul de contribuțiuni directe numai partea Statului (fără aditionale, drumuri, etc.) datorate pe acel exercițiu, inclusiv trimestrul Ianuarie 1933 după normele arătate mai jos, pe care vă rugăm să binevoiți a le aplica întocmai:

1. Cererile de compensare se vor adresa Direcțiunii Mișcării fondurilor din Ministerul de Finanțe la care titularii vor anexa un certificat din partea percepției respective din care să se poată constata suma ce datorează Statului pe anul 1933 (fără aditionale, drumuri etc.). În cerere se va menține și suma ce titularul are de primit dela Minister.

2. Compensarea nu poate fi cerută decât pentru drepturi personale, cu impozite personale și de către soț pentru impozitele soției de către copii pentru impozitele părinților sau invers.

3. Drepturile la salarii vor fi primite în compensare integrală pe când drepturile derivând din furnituri, indemnizații etc. nu vor fi primite decât pentru 30% din debit iar restul de 70% urmând a se plăti numerar în momentul efectuării compensării.

4. Pentru efectuarea compensărilor este nevoie în prealabil să emitem ordonanțe de

plată deoarece creanțele exercițiului 1932 sunt prevăzute în bugetul extraordinar pe 1933—1934 al acestui departament.

5. În ceea ce privește compensarea impozitelor din 1931 sau anterioare acestui an, sau cu recipise de depozit provizoriu pentru aceste drepturi se vor emite bonuri de impozite conform legii speciale pentru reglementarea lichidării arierate ale statului anterioare exerc. 1932.

Lichidarea acestor drepturi cad în sarcina Casei de Amortizare, conform art. 2 din legea bugetară.

Instrucțiuni în acest sens să vor trimite ulterior. p. Director general (ss) Vineș. Șeful Serviciului (ss) D. Georgeșcu m. p.

Caransebeș în 6 Iunie 1933.

Consiliul eparhial.

La trecutul diecezei Caransebeșului.

de Dr. Ștefan Pop.

(Continuare din Nr. 36 ex 1932.)

Dar și până a încerca aceasta în capitolul VIII și ultimul, nu e irevelant pentru socotința noastră de a unifica și identifica pe episcopul din 1717 *Moisă*, rămas Caransebeșului după retragerea turcilor, cu *Moisă Petrovici*, episcop al Caransebeșului, care în 1727 instalează episcop la Râmnic pe Ștefan,⁹²⁾ și mai înainte în 1721 de voe de nevoie luase parte la primul nostru sfat episcopesc Bănățan din Timișoara;⁹³⁾ zic dară nu e irevelant și de prisos, a încheia și confirma părerea noastră aici la sfârșitul capitolului VI., despre *Moisă Petrovici* și cu unele cuvinte ce are, adevărat că numai în trecut

92) Mai sus pg. 68—71; 65.

93) Aici pg. 65 și 89.

spuse, referitor de el, d-l prof. Dr. Silviu Dragomir din Cluj.⁹⁴⁾

După moartea lui Atanasie Anghel, uniților li se dă episcop Dr. Ioan Giurgiu Constantin Patachi, în anul 1721. În anul următor, el petrece la Viena, mulțumind împăratului Carol al VI (ca rege al III) confirmarea sa și zorind împlinirea mai multor neajunsuri a eparhiei sale.

Cu ocaziunea aceasta, a prezentat împăratului un curios și din samă afară îndrăzneț memorandum; în care postulează sus și tare, că bisericele ortodoxilor din Maramația, cum și cele din aritul Aradului, să-i se subordoneze jurisdicțiunii sale; ba pretindea, să-i recunoască puterea ierarhică preoțimea și districtele românești: din Banatul Timișan, din Caransebeș și Logoj; deoarece aceștia toți ar stărui să fie păstoriți de un episcop unit, ca în chipul acesta să scape de „șicanele tiranice ale episcopului Moisa Petrovici“.

Eată deci, că dl Dragomir încă identifică pe *Moisa Petrovici* episcop bănățan în 1722, cu episcopul Caransebeșean *Moisa* din 1717; rămas dela Turci și foarte indezirabil pentru meleaгурile de curând desrobite.

Vom vedea la locul său, în capitolul VIII, unde încercăm a face catalogul ierarhilor Caransebeșeni, că unii îl cred pe Moisa Petrovici a fi între cei vii și după instalarea din Râmnicul-Vâlcii, întâmplată la anul Domnului 1727!

Adecă acești scriitori: Ioan Boroș, Dr. Gheorghe Popovici și Eusebie Popovici, pun decesul episcopului Moisa în ceva legătură cu posesia, sau mai precis, cu rămasul unei vii, din anul 1733 (ori că 1732).⁹⁵⁾

Se ar putea zice, că d-l Dragomir pomenind la 1722 de **episcopul** Moisa Petrovici, care e tiran și șicanează pe Bănățeni, ar înțelege pe *mitropolitul* Moisa Petrovici al Beogradului, care cum văzurăm cevaș mai sus,⁹⁶⁾ cu un an în urmă își așază domiciliul în inima Banatului, în Timișoara!? Aceasta se ar vedea și din paranteza ce o vârește în text prin cuvântul (*sic*).

Obiectul scrierii sale e unirea și desunirea Halmagiului; atinge Bănatul numai cu câteva cuvinte, cari necesitau adecă caracterizarea episcopului Patachi; setos de a vedea pe toată lumea românească supusă toiagului său pastoral.

Eu insum, încât mă privește, sum de

94) Istoria Desrobirei Religioase a Românilor din Ardeal în secolul al XVIII. Sibiu 1920 vol. I. pag. 224,

95) Ci rămasul, din chestiune, e pasibil și de o explicare ca aceea, că episcopul e deja mort de la anul 1728. Via pare să fi fost în promotoriile Vârșetului, ori a satului limitrof Sdreștița. *Baroti* o. c. 493; 496; 500; 502 și 510. La mine nota 66 și...

96) pg. 63 și...

părerea aceasta, că adecă d-l Dragomir, nu știe de doi prelați ononimi simultani, ci *numai* de **mitropolitul** Beogradului Moisa Petrovici, pe care isvorul său, manuscriptul din Sibiu, l-ar numi greșit *episcop*.

Nu-mi dă mâna să cetesc, ce e și cum e scris despre „*episcopul*“ *Moisa Petrovici*, în colecția manuscrisă din chestiune; făcută acum 83 de ani, de consilierul Ludovic von Rosenfeld, și păstrată în Sibiu la biblioteca muzeului național săsesc Bruckenthal, sub numirea de: „Grosse Urkundensammlung Nr. 30, Walachische Union“; un bogat și interesant sbornic de documente, excerpte din corespondența oficială a guvernului, a bisericilor și ale particularilor, opresori și năpăstuiți deopotrivă.

Este totuș de presupus, că în opera lui von Rosenfeld, nu se află alta mai mult referitor de „*episcopul*“ Moisa Petrovici, decât absolut numai cele ce le avem tipărite la d-l Dragomir, care ar fi „...exploatând întreaga colecție a lui Rosenfeld“, ne asigură d-l profesor Dr. Ioan Lupaș.⁹⁷⁾

Colecția din vorbă a fost utilizată și de canonicul vestit al Blajului Dr. Agustin Bunea,⁹⁸⁾ cu două decenii mai înainte, (1900) dar mult mai pe scurt și cu prejudicii.⁹⁹⁾

O cunoștea și d-l Iorga, dar nu a avut timp material să o studieze, ci invoacă probe din ea numai pe baza cărții lui Bunea, despre episcopul unit Klein.

(Urmează)

Meditație.

Drumul Crucii.

Glasul Domnului spune: „Lapadă-te de tine, ia-ți crucea și vino după Mine!“

Tu, creștine, însă nu-l ascuți și te ferești de el asemenea celui ce se teme de vocea fratelui său.

De ce te înspăimântă crucea? Când ea înseamnă viață nouă, biruință, mântuire dobândită prin suferință, prin pironirea poftelor tale pe lemnul acestei cruci.

Te ferești de cruce, te terești de mâna lui Iisus, care te ridică din lumea ispitelor.

De ce preferi viața robită de păcatele trupului, când ea nu aduce decât moartea?

97) Studii, conferențe și comunicări istorice. Volumul I. București, 1928, pg. 232.

98) Din Istoria Românilor. Episcopul Ioan Inocențiu Klein, 1728—1761. Blaj 1900 pg. VI-VII Prefața și Lupaș o. c. 232.

99) Lupaș o. c. 232 și Dragomir o. c. pg. V-VI Prefața.

O, dar nu știi, ce este a cunoaște suferința crucii.

Suferind cuiele ei, imitezi pe „celce ducându-și crucea a murit pentru tine pe ea, ca astfel și tu să-ți iei crucea și să dorești a muri cu El; căci dacă vei muri în Iisus, vei învia împreună cu El; dacă vei fi părtaș patimilor Lui, te vei împărtăși și de mărirea Sa“.

Drumul vieții tale este pânza pe care sunt brodate mii de cruci, pe a căror față lucește steagul biruinții virtuților asupra patimilor.

Incearcă a te împărtăși de aceste biruințe, răstignindu-ți patimite trupului tău.

Căci ușurat se simte sufletul, când cu resemnare a suportat greutatea crucii, cu care Domnul l-a încărcat.

Nu desnădădui în fata încercărilor trimise de sus, ci rabdă cu încredere, că ele se vor schimba în mângâeri.

Ia-ți cu bucurie crucea, primește vârgile aspre: Acela care ți-a pus pe umeri crucea, îți va înoi forțele, spre a o putea duce la loc de biruință...

Fii gata deci, ca slugă vrednică a Domnului nostru Iisus Christos, să urmezi calea pe care te cheamă, zicând: „Cine voește să vină după Mine, să-și ia crucea, și să-mi urmeze Mie“, și vei primi cununa dreptății.

Petru Comanița

Paștile în Rusia.

de Pr. D. Blidariu.

Dincolo, de cealaltă parte a Nistrului, în Rusia țaristă de odinioară, când fiecare pravoslavnic cu bucurie aștepta marea sărbătoare a Învierii Domnului nostru Iisus Christos, astăzi, se petrec cu totul alte lucruri de cari nu suntem străini.

Inchinătorii lui Iuda cel fără de lege, an de an în preajma apropierii marilor sărbători creștinești, prin fel de fel de mijloace, întreprind o propagandă antireligioasă, aruncând cuvinte de batjocură la adresa lui Dumnezeu, a Fiului Său, care pentru mântuirea neamului omenesc, s'a dat pe sine de bună voie, jertfă pe cruce, între doi tâlhari ca cel mai mare făcător de rele.

Și în anul acesta, ziarele din țară și străinătate aduc știri despre chinurile cele mai îngrozitoare suferite de aceia cari sunt însetați după cuvântul lui Dumnezeu.

În Nrul 18 din 30 Aprilie a. c. al foii „Oastea Domnului“ din Sibiu, cetim: „locuitorii

de pe malul basarabean al Nistrului, din dreptul orașului Tiraspol, au auzit în noaptea Învierii clopotele sunând pe malul sovietic. Pe la ora 1 jum. noaptea s'au auzit numeroase împușcături cari au durat până la ora 2 și ceva. S'a putut observa, că locuitorii de peste Nistru bătuseră doi pari în pământ pe care așezară un clopot de biserică pe care i-au tras pentru adunarea creștinilor. Soldații comuniști i-au prins împușcând în mulțime. Sunt și morți. Iar generalul Grubneac comandantul armatelor comuniste din Ucraina a dat poruncă de Paști ca acel soldat care va încerca să serbeze Paștile sau va îngădui ca familia lui să le serbeze va fi răstignit ca și înșelătorul de Christos“.

Persecuțiile îndreptate împotriva celor dintâi creștini se repetă azi în Rusia cu o cruzime de nedescris.

Dar se împlinesc cuvintele Scripturii: „și și-a deschis gura sa spre hulă asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele Lui, și cortul Lui și pre cei ce locuiesc în cer“ (Apocalips c. 13 v. 6).

Intocmai ca și 'n primele veacuri, creștinii din Rusia sovietică, au de a-și alege între moarte sau lăpădare de Dumnezeu și de Christos.

Cu toată prigoana îndreptată împotriva lor, în sufletul lor se mai păstrează încă curatul sentiment cu adevărat creștinesc, dovadă curajul lor, căci pentru a vesti „Învierea“, au atârnat pe pari un clopot de biserică, la al cărui dangăt duios, se adună toată suflarea de a lauda pre Domnul, salutându-se fiecare cu vechiul salut creștinesc „Christos a înviat“.

Și fiara în căutarea pradei spre a-și potoli foamea, a pândit și în plină noapte, în locul cântecului dulce al învierii, se aude în bătaia gloanțelor, strigătul de alarmă a fiarei ce pândise plină de bucurie, că prada îi căzuse în ghiare. Iar cei ce dădeau laudă lui Dumnezeu, căzură la pământ, secerăți de gloanțele hulitorilor de cele sfinte, zăcând în nesimțire, sufletul urcându-se acolo, unde fiecare ne vom primi răsplata sau pedeapsa pentru faptele noastre de pe pământ.

Nici pedeapsa lui Dumnezeu nu va întârzia. Aceste sunt semnele ivirii lui Anticrist în lume, căci hulitori de Dumnezeu se găsesc nu numai în Rusia ci și în lumea întreagă, chiar și în țara noastră și mai ales printre poporul dela țară!

Orice s'ar întâmpla, datorii suntem a rabda până la sfârșit, căci: „toți cari voesc cu bună credință a viețui întru Iisus Christos, gonii vor fi“ (II. Timotei c. 3 v. 12). Dumnezeu să răsplătească fiecare după faptele sale. Mărire intru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bună voie.

Unui preot ortodox, la 50 ani de păstorire. Către slujitorii Bisericii ortodoxe din Ardeal.*)

În bezna vitregiei, ce dat a fost să cază,
pe calea vieții Tale, e, totuș și o rază.
O rază de lumină, de nimb, strălucitoare,
ce'n jurul Tău, despică a umbrelor văltoare.
Că'n mijlocul trufiei, sălbatică năvală
de patimi, strivitoare a tot ce-i sfânt, morală, —
în clocotul de ură, ce scuipe defăimare
și legilor divine și'n jurul de altare, —
impunător se'naltă energica Ta forță
de-un semi veac, în slujba aprinderii de torță
pe drumul evanghelii, pe castele pristoale,
pe căi ce'mbie turmi-Ți scutitele ocoale...

Credinții ortodoxe făcut-am ostășie
de peste *patru veacuri*... E singura moșie
trecută cu sfințeniei, din tată'n fiu'nainte,
muncită cu smereniei, cu griji, luare-aminte
ca'n căile'nghimpate de-a vremilor furtună,
să nu ne scape Crucea din aspra noastră mână.

Din toată ceata, însă, atâtor generații
de preoți prea cucernici, simbolii ai venerației,
ești unicul ce frânt-ai și timp și tâlhăria,
ce'ncearcă ca să fure *polirelor* țaria.
Ești singurul ce'n cursul de cinci decenii grele,
ai înțeles Scriptura așa cum ni se cere,
și, zecilor de turme, ce nu-și găseau păstorul,
le-ai dus, smerit, Cuvântul, le-ai dat chiar și obolul,
să ușurezi o foame, s'alini vre o durere,
să mângâi pe acela, ce mângâierea-ți cere.

Mai mult ca ori și cine, ai dat fructificării
talantul, ce primit-ai cu ordinul plecării
la propovăduire și sfântă datorință,
de a trezi și neamul și-a *legii* conștiință.

Iar, astăzi, vrednic slugă te vede'Nvățătorul;
și, — cum la El își află odihnă călătorul, —
să nu Te doară viața... „pe multe te voi pune“
e scris în Evanghelii și — El e care-o spune...

A lumii valuri toate, chiar toate's trecătoare,
și cel ce-i dus de ele aceeași soarte are...
Stăpânii, domnii lumii, adun'aici obolul, —
la ceriuri se plătește Sărmanul, Lucrătorul.

Preotul **Victor Ungur.**

Facultatea de Teologie din Cernăuți, a fost, dealungul vremurilor, școala la care Ierarhii ardeleni trimiteau an de an numeroși studenți, fii ai eparhiilor lor, pentru desăvârșirea studiilor teologice. Anii de după războiu n'au potolit acest pelerinaj al tinerilor dornici de îndrumări alese ci dimpotrivă, l-au întetit. Astăzi, ea adăpostește zeci de studenți din toate colțurile Mitropoliei Ardealului. Departe de căminul lor și primiți cu frățescă dragoste în mijlocul vieții bucovinene, ei n'au uitat o clipă măcar, că șederea lor aici are un rost, acela de a fi solii sufletului ardelean pe aceste plaiuri. Din trecutul studenților ardeleni la Cernăuți — pe care l-am răscolit cu pasiunea unor căutători de virtuți — noi ne-am făcut un cult și am cules pilde. Atenți pe de altă parte la ascensiunea luminoasă a înaintașilor, pe cari vredniciile lor l-au urcat sus de tot pe scara valorilor sociale, am combinat astfel chemările trecutului cu pildele prezentului și am desprins îndemnul unei mobilizări care aștepta doar ocazia nimerită ca să devină fapt împlinit. Ocazia s'a ivit curând! Cruciada pornită în Ardeal pentru reînvierea spirituală a neamului și restabilirea vremurilor lui Șaguna, ne-a angajat la lucru și pe noi. Astfel, la 26 Ianuarie 1933, ocrotiți într'una din sălile de curs ale Facultății de Teologie, studenții teologi ardeleni aninau în istoria superbe Reședințe mitropolitane a Bucovinei, o cunună în care fiecare dintre noi își recunoaștea floarea împletită acolo cu suflet din sufletul său: *cel dintâi cerc* al studenților teologi ardeleni dela Cernăuți. Am chemat amintirea înaintașilor și sufletul ne spunea că ei binecuvântă pasul nostru. Am invocat numele marelui mitropolit Andreiu și l-am pus cu cinste în fruntea înfăptuirii noastre. Am cerut ocrotirea Capului Bisericii Ardealului și a PP. SS. Lor Episcopi diecezani să ne fie sprijin și îndrumători spirituali și am simțit atunci, că temelia ce-am pus cu curate simțeminte și însuflețite doriri de bine, nimic nu o va clăti din loc până ce nu-și va împlini rostul cu care a fost chemată la viață. Rostul ei? Din chemările trecutului și pildele prezentului să învioreze și să îndrumeze modestele noastre năzuinți. Năzuințile noastre? Acelea ale tuturor tinerilor conștiinți de îngereasca chemare a slujbei Dom-

*) Apelul tinerilor ardeleni — la cererea lor — îl publicăm bucuros în coloanele foii noastre, în credința, că se adresează și celor din Bănat — Transilvania întreagă — omis din eroare și nu din reavoință. Nota Redacției.

„CATIHETICA“

păr. profesor Dr. Petru Barbu costă
60 Lei + speșele de transport!

nului ca și de rostul mare și sfânt pe care-l au studenții teologi în mijlocul studențimii române. Pe măsură ce le vom împlini, vom încreșta la răbojul activității noastre cu aleasă mulțumire, pe tot câte una din ele. Dornici de a ne afirma în cadrul vieții cernăuțene — ca și la noi acasă — vrem să punem în valoare calitățile ardelenesti de muncă, de energie și de caracter așa cum au făcut înaintașii noștri la Cernăuți ca I. P. S. Mitropolit Nicolae, Prot. Gh. Ciuhandu, Prof. V. Loichiță, Silviu Dragomir, P. Roșca, R. Căndea, Nicolae Popoviciu și atâția alții, ale căror nume ne scapă aici, dar le avem adânc săpate în sufletele noastre. Lor ne adresăm în primul rând; lor le deschidem mai întâiu și îndeosebi sufletele noastre și tot dela ei așteptăm un cuvânt de îmbărbătare și o mână de ajutor în acțiunea noastră. Cunoșcând marile lor suflete pe cari le risipesc cu atâta generozitate în slujba Bisericii care ne crește, noi credem hotărât, că ne vor auzi și ne vor înțelege. De încheiere, ne simțim îndatorați să aducem mulțumiri recunoscătoare D-lui Dr. D. Spănu, Pro-Rectorul Universității din Cernăuți și Decanul Facultății de Teologie, precum și D-lui Prof. Dr. N. Cotos, cari cu părintească înțelegere au binevoit a facilita recunoașterea legală a cercului nostru de către On. Senat universitar.

Cernăuți, Maiu 1933.

Grigorie T. Marcu preș. cercului.

Dela „Frăția Ortodoxă Română”

Constituirea cercului protopopesc al tractului Caransebeș se va face în cadrul unei mari manifestații religioase Sâmbătă în 24 Iunie a. c. Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul.

Programul acestei ședințe festive este următorul:

Orele 9-30 sf. Liturgie și Chemarea Duhului sfânt, celebrate în biserica sf. Ioan Botezătorul, cu predica părintelui *Petru Bancea*.

Orele 16 Vecernia, săvârșită în sobor de preoțimea parohială din tractul Caransebeșului.

Orele 16-45 Adunarea de organizare a cercului protopopesc, ținută în biserica catedrală, cu următoarea ordine de zi:

a) „Impărate Ceresc”, executat de corul studenților dela Academia Teologică.

b) Cuvântarea de deschidere a Domnului *Dr. Cornel Corneanu*, președintele „F. O. R.”-ului.

c) „Ortodoxia creștină”, conferință religioasă, ținută de D-l *Nicolae Cornean*, consilier referent eparhial secretarul secției eparhiale.

d) „Rostul și scopul F. O. R.-ului” de D-l Lt.-Colonel *Romulus Boldea*, vicepreședinte al secției eparhiale.

e) Constituirea cercului protopopesc.

f) „Bine ești cuvântat Doamne” executat de corul studenților dela Academia Teologică.

Orele 17-30 Concert religios dat de „Corul Catedral” sub conducerea D-lui profesor *Constantin Vladu*.

Cu dragoste adevărat creștinească rugăm Onorata Preoțime din acest tract și cu deosebire pe On. preoți din jur să răspundă chemării noastre, participând la această ședință religioasă atât ei personal cât și credincioșii din comune.

Frăția Ortodoxă Română dorind apropierea tuturor Românilor ortodoxi, întreolaltă, are multă nădejde că nu va striga în pustiu, ci va aduna lumea dornică de mântuire sub flamurile steagului de eternă biruință al lui Iisus Christos!

Ș T I R I

Piatra-Scrisă. La Dumineca tuturor sfinților, anul acesta, s'a întrunit din nou mulțime de popor la locul de închinare de lângă Armeniș. Cu toată vremea ploioasă pelerinajul s'a făcut impunător participând credincioșii din jur și din depărtare, și cu ei foarte mulți de confesiuni străine. Rezultatul religios-moral e tot mai îmbucurător din an în an. Deasemeni în privința venitelor locului de peregrinaj, părintele Ilie Pepa din Armeniș a deportat cu acest prilej la Cassa diecezană suma de 4928 Lei.

Pentru locul de închinare „Piatra Scrisă” de lângă comuna Armeniș a donat credincioasa Lucia Moldovan din Bocșa-montană suma de 200 lei, care s'a predat destinațiunii.

† **Alexandrina Chicomban născ. Liuba.** În cântecul duios al clopotelor, în jalea și durerea tuturor credincioșilor din comuna noastră Ghilad. Luni în 22

Maiu a. c. am petrecut la ultimul locaş soţia îndureratului nostru paroh N. Chicomban, Alexandrina, nasc. Liuba, care în floarea vieţii de 46 ani şi în urma unui scurt şi greu morb s'a mutat la cele eterne. Durerea cea mare, care a cuprins inimile tuturor celor ce au cunoscut-o, se resfrânge mai ales asupra Bisericii noastre, a cărei purtare de grijă era una din însuşirile sale alese. Femeie evlavioasă, fire blândă şi darnică, soţie credincioasă, model de harnicie şi cinste cum a apreciat-o atât de bine în predica sa P. On. Domn protopop A. Ghilezan, era adevărată comoară a iubitului ei soţ, cu care a împărtăşit mai ales durerile vieţii timp de 27 ani. Prin moartea ei, comuna noastră a pierdut un stâlp de îndrumare spre o viaţă morală mai pronunţată, un îndemn de iubire către Biserica strămoşiască, către neam şi ţară, idealism alimentat cu atâta ardoare de inimă ei bună. Ca dovadă, că a fost atât de iubită şi stimată este împrejurarea, că la catafalcul ei sau peronat mii de oameni, petrecându-o apoi la vecinicul locaş nu numai credincioşii noştri, dar şi streinii, cari au fost înduioşaţi de pierderea unui suflet atât de bun. Şi durerea tuturor a fost cu atât mai mare, cu cât, îndureratul nostru părinte sufleteşte — fiind greu bolnav — n'a putut-o petrece la groapă. Au petrecut-o însă cei opt colegi, cari au prohodit-o, precum şi elevii şcoalelor şi întreg poporul fără deosebire de neam şi lege, căci suflet ales a fost...

În veci să-i fie pomenirea! *Un credincios.*

Mulţumită publică. Comuna bisericească Hauzeşti a primit gratuit dela Dl M. Aushnitt, proprietar al uzinelor de fier din Nădrag, circa 13 măşi metrice de tablă galvanizată pentru acoperirea bisericii. Binevenitul dar valorează circa 30.000. Şi pe această cale i se aduc Dlui Aushnitt mulţumiri sincere.

Comuna bisericească Hauzeşti.

CONCURSE.

Pe baza ord. Venerabilului Consistoriu diecezan ddto 10 Martie 1933 Nr. 1222 B. ex 1933 se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia I-a de clasa II-a devenită vacantă prin moartea preotului Corneliu Putici din comuna Coştei (Kustilj), Jugoslavia, via: Vârşeţ (Vrsac), protopresbiteratul Vârşeţului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 30 jug. pământ arător şi fânaţe, după care alesul preot va suporta toate sarcinile publice.
2. Stola uzitată.
3. Doritorii de a ocupa acest post să-şi trimită recursele lor, conform regulamentului pentru parohii

adresate comitetului parohial din Coştei (Kustilj) prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârşeţ (Vrsac).

Recurenţii sunt poftiţi a se prezenta în sfânta biserică în vr'o Duminică sau sârbătoare, spre a-şi arăta dexteritatea în oratorie, tipic şi cântare, însă numai cu încuviinţarea prealabilă a Prea Sfinţei Sale Domnului Episcop şi Prea On. Domn protopresbiter tractual şi nici de cum în ziua de alegere.

4. Acest concurs se escrie fără casă parohială.

Coştei, la 9 Aprilie 1933.

Gaita Drăgan m. p. Pr. **Oct. Trailovici** m. p.
preş. com. par. 1--3 not. com par.

În conţelegere cu mine: *Traian Oprea* protopresbiter.
Nr. 2462 B. ex 1933.

Acest concurs se aprobă cu aceea, că -- în baza alineatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii şi în baza decisului consistorial ddto 3 Martie 1914 şi respective 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat şi la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum şi avându-se în vedere decisiunea consistoriului mitropolitan Nr. 358 ex 1928 din 13 Noemvrie 1929, — se enunţă obligamentul credincioşilor de a presta şi birul, care este o parte integrantă şi legală a dotaţiunii preoţeşti.

Caransebeş, din şedinţa consiliului eparhial, ținută în 13 Iunie 1933.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

*

Consiliul parohial ort. rom. din Forotic în baza ord. Ven. Cons. Eparh. Nr. 6362 B. ex 1915 publică concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă nepuţiniosul paroh Ioachim Dabici cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ cu următoarele

Emolumente:

1 Din sesiunile parohiale: 8 jug. din „Solovan“, 8 jug. din „Gârbovăţi“, 4 jug. din „După culme“, 3 jug. din „Din Dos“ şi 8 jug. din „Din Dos“.

2. ½ intravilan din „Dealul Şcoalei“.

3. Stola întreagă uzitată.

Alegândul capelan se va îngriji singur de locuinţă.

Viitorul capelan va fi deobligat a preda singur catechizaţia şi a servi independent de parohul său şi a suporta sarcinile publice împreună cu realităţile cari formează dotaţiunea sa de capelan.

Recurenţii îşi vor înainta cererea de concurs adjustată cu documentele prescrise Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. rom. din Oraviţa iar cu prealabila încuviinţare a acestui oficiu se vor prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică — dar nici de cum în ziua de alegere — spre a-şi arăta dexteritatea în oratorie şi cântare bisericească.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela Prea Sfinția Sa Domnul Episcop diecezan fără de care act nu pot fi luați în considerare.

Din ședința Consiliului parohial ținută la 29 Ianuarie 1933.

Pavel Frentiu

not. cons. par.

1—3

Mitrofan Ciorei

paroh, preș. cons. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral:

Virgil Musta protopresbiter.

Convocare.

Domnii acționari ai societății Depozitul de Bere „Dacia“ sunt invitați la

adunarea generală extraordinară,

care se va ține în Caransebeș la **28 Iunie 1933 la ora 10 a. m.** în biroul depozitului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea protocolului.
2. Propunerea consiliului de administrație pentru înaintarea cererii de concordat preventiv.
3. Alegerea eventuală a unui membru în consiliul de administrație.
4. Modificarea statutelor.
5. Eventuale propuneri anunțate în conformitate cu statutele.

Caransebeș, la 12 Iunie 1932.

Direcțiunea.

N. B. Conform statutelor, acționarii cari doresc a lua parte la adunarea generală personal sau prin pleni-potențiații lor, sunt obligați ca înainte de ținerea adunării generale cu 8 zile să depoziteze acțiunile lor dimpreună cu cupoanele scadente la cassieria noastră.

Primăria orașului Caransebeș.

No. 2514 adm. 1933.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de **21 Iunie 1933 ora 12 a. m.** se va ține în localul Primăriei a doua licitație publică pentru procurarea a

1600 m. c. pietriș necernut

900 m. c. pietriș cernut

300 m. c. nisip.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din Legea contabilității publice, regulamentul

Oficiului Central de licitații și normele publicate în „Monitorul Oficial“ No. 127 din 4 Iunie 1933.

Toate persoanele, cari vor lua parte la licitație, vor depune pe lângă ofertă și o garanță de 10% din valoarea furniturii oferite, iar furnitura se va face numai în conformitate cu caietul de sarcini, care se poate vedea zilnic dela ora 10 a. m. până la ora 12 a. m. în biroul Serviciului Tehnic al Primăriei.

Caransebeș, la 7 Iunie 1933.

Primar:

N. Domăneanțu ss.

Secretar:

T. Dragomir ss.

Immosiere

scrise pe hârtie velină, curat, cetet,
se găsesc spre vânzare la

Librăria Diecezană

Prețul 150 Lei. — Se pot comanda prin ramburs.

Mersul trenurilor

dela 15 Maiu 1933 din gara Caransebeș

Dela Orșova spre Timișoara			Dela Timișoara spre Orșova		
Sosește		Pleacă	Sosește		Pleacă
4:40	Personal	tren local	1:41	Personal	tren local
tren local	Personal	4:50	tren local	Personal	2:15
5:48	Accelerat	5:55	7:43	Personal	tren local
tren local	Personal	10:10	9:31	Accelerat	9:37
15:19	Pers.*)	15:24	14:31	Rapid Simplon	14:38
16:30	Rapid Simplon	16:36	15:50	Pers.*)	15:58
22:12	Accelerat	22:18	19:48	Accelerat	19:54

*) București—Timișoara.

*) Timișoara—București.

Dela Hațeg		Spre Hațeg	
Sosește			Pleacă
5:37	Tren mixt ¹⁾	Mixt până la Băuțar	7:55
10:10	Tren mixt ²⁾	Mixt până la Băuțar	19:55
20:47	Tren mixt ¹⁾	Mixt până la Subcetate	12:10

1) Dela Băuțar.

2) Dela Subcetate.

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș

Este bogat înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți școlare, literare și științifice, requisite școlare și de birou. Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile. Are un mare depozit de hârtie.

Legătorie proprie.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și
○ cultul bisericii noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

„Librăria Diecezană“ Caransebeș
cu grosul și cu bucata.